

květen 05/2013
časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON
2013

Mariánské poutní místa v České republice a na Slovensku

Panna Maria Svatohorská
Příbram

Panna Maria
Hostýnská

Panna Mária
Levočská

Panna Mária Bolestná
Šaštín
Patronka
Slovenska

Anděl obezřetnosti

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Obezřetnost je první ze čtyř hlavních ctností. Spočívá ve schopnosti vypátrat, co je pro mne zde a teď uměřené a vhodné. V latině se tato ctnost nazývá “prudencia”, což je odvozeno od “providentia” a míní se tím předvídání, prozíravost, opatrnost. Moudrý vidí dopředu, předvídá. Jedná s rozhledem. Vidí si dále než jen na špičku nosu. Má daleký obzor. Posuzuje skutečnost tak, jak je. Pro řeckého filozofa Aristotela je obezřetnost předpokladem všech ostatních ctností. Nejprve musím správně poznat skutečnost - pak mohu jednat spravedlivě. Tato ctnost podle Josefa Piepera “člověka uschopňuje, aby byl tím a konal to, k čemu tu vlastně je”. Můj život se vydaří jen tehdy, když ho nasměruji podle skutečnosti. Staří rozlišují obezřetnost od moudrosti. Moudrost proniká do tajemství bytí, obezřetnost naproti tomu vidí, jak poznání skutečnosti v tom či onom okamžiku aplikovat a transformovat do praktického života.

Před určitým rozhodnutím potřebuješ anděla obezřetnosti. Tvůj anděl obezřetnosti vidí dále než ty. Má větší obzor. Předvídá (=providentia), jaké následky by tvé rozhodnutí mohlo mít. Porad' se se svým andělem obezřetnosti, abys dovedl poznat nejhlubší motivace svého rozhodnutí a pak zvolil to, které nejlépe odpovídá skutečnosti. Potřebuješ anděla obezřetnosti, budeš-li mít určitou situaci správně posoudit. Budeš např. vyzván k urovnání nějakého sporu. Mnozí si ve své nadměrné horlivosti myslí, že jim k tomu stačí láska, a že se pak už všechno urovná samo. Obezřetný člověk se napřed se situací přesně seznámí a začne pátrat po příčinách konfliktu. Informuje se o různých názorech na věc. Teprve, když všechno vyslechl a promyslel, vyneset soud a pokusí se hledat cesty pro urovnání sporu. Obezřetný člověk všechno vidí a snaží se všemu porozumět, aby správně věc posoudil.

Ježíš nazývá obezřetným muže, který si svůj dům postaví na skále. Nejedná ani rychle, ani uspěchaně. Nestaví dům na písku svých iluzí, ani na písku svého nadšení, nýbrž na skále řádného životního stylu, jak o něm ve svém horském kázání mluvil Ježíš. Obezřetný člověk všechno uváží. Jedná s rozvahou a ví, na čem záleží; není Vševěd, ale dovede rozpoznat a promyslet vše podstatné.

Ježíš chválí obezřetnost nespravedlivého správce, který v obtížné situaci najde správné řešení. V bezvýhodné situaci poznává, jak zacházet se svou vinou, aby neztratil dekorum. Najde řešení odpovídající dané chvíli. Obezřetné moudré panny hledí za přítomný okamžik a promyšlejí budoucnost. Pošetilé žijí bez ohledu na budoucnost. Obezřetnost je zřejmě

předpokladem vydařeného života. Velmi se však liší od protřelosti, chytrosti a mazanosti, ačkoli se s ní často zaměňuje. Obezřetný člověk je jemný, něžný, půvabný, vzdělaný, v jednání obratný, odvážný, srdnatý. Nemyslí jen rozumem, nýbrž i srdcem. Srdnatě se umí chopit příležitosti, která se mu nabízí. A vidí i jemné rozdíly, které zůstávají hrubému duchu skryté. Obezřetnost je praktický rozum, který dovede převést vědění v čin odpovídající skutečnosti. Málo ti pomůže, víš-li kdeco a přitom ti není jasné, co je právě v tomto okamžiku správné. Proto ti přeji anděla obezřetnosti, aby tě v každém okamžiku vedl do větší svobody k širším horizontům a k hloubce lásky.

May 12 2013

Mother's Day

Milé maminky, k Vašemu
svátku Vám přejeme
vše nejlepší, Boží požehnání
a hodné děti.

MILÍ PŘÁTELÉ, DCERA mého známého se nedávno vrátila ze Svaté země. Ze spousty zážitků, které nám vyprávěla, mně zvláště jeden utkvěl v paměti. Rád bych se s ním podělil i s vámi. Na jedné jejich zastávce, když projížděli opuštěnou krajinou, narazili na takové - u nás bychom řekli - odpočívadlo s občerstvením. Bylo tam hodně turistů, poutníků, ale také se sem zastavovali pastýři na svačinu a malé občerstvení. Přihnali své ovce, které pak čekaly venku na svého pastýře. V tu dobu se tam sešlo více pastýřů. Jeden z nich měl 20 ovcí, druhý tak okolo stovky, další zase o něco méně. Ovce se úplně promíchaly a pobekávaly na volném prostranství. Všichni návštěvníci byli zvědaví, jak se teď pastýři dopočítají svých ovcí - bude-li to vůbec možné. K jejich údivu, když jeden pastýř odcházel pomalým krokem, jeho ovce se oddělily a šly za ním. Znały ho, věděly, že se o ně stará. Hned se mně vybavila slova Pána Ježíše o dobrém pastýři a jeho ovcích, které znají svého pastýře a jdou za ním. Mnoho se po této stránce ve Svaté zemi nezměnilo. Pán Ježíš mluvil k židům velmi srozumitelným jazykem. Židé se s touto realitou všedního života setkávají dodnes. Křesťané především o Velikonocích slyší Ježíšův hlas: *“Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce”*. Jan 10, 14-15. Nebo další verš, který se přesně hodí na situaci, kterou zažila dcera mého přítele: *“Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život: nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé. Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže*

vyrvat z Otcovy ruky. Já a Otec jsme jedno.“ Jan 10, 27-30. “Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání”. Jan 10, 12.

Minulý týden jsem zaopatřoval jednoho muže. Přišel jsem do domu, kde byla shromážděna rodina. Dcera, tři bratři a manželka nemocného. Zeptal jsem se na jméno nemocného. “Tatínek se jmenuje Edward,” odpověděla mně jeho dcera. Společně jsme se pak modlili a potom jsem udělal nemocnému pomazání nemocných. Ještě než jsem nemocného pomazal olejem, vypadlo mně jeho jméno z paměti. Ptám se tedy znova: “Jak se jmenuje otec?” Dcera nemocného mně s údivem, že jsem tak brzy zapomněl jeho jméno, odpověděla: “No přece Edward!” My lidé zapomínáme, ale Bůh ne. Zná naše jméno, ví, co potřebujeme, stará se o nás....

Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.

P. Antonín

Máj

Rev. František Čonka

Mesiace Zsvätený Panne Márii

Vstúpili sme do nového mesiaca, ktorý má svoje prímienia. Mesiace lásky, ale aj mesiace Mariánsky. Tak ako každá sobota je zasvätená Panne Márii, tak aj mesiace Máj a Október patria zvlášť Panne Márii. Prečo? Skúsme si predstaviť, o koľko by sme boli ochudobnení, o koľko by bolo naše náboženstvo chudobnejšie, keby sme nemali Pannu Máriu ... Možno si to vedia predstaviť iba tí z nás, ktorí už stratili svoju pozemskú matku. **Byť bez matky to naozaj znamená byť chudobnejší.** Matka - to je jeden z najväčších pokladov, aké tu, na zemi, človek môže mať.

V tomto mesiaci aj cez každodennú modlitbu Litániei Loretánskych si spomíname na Pannu Máriu a skrze ňu **oslavujeme Boha**, lebo ústami tej, ktorá je plná milosti a nepoškvrnene počatá, sa najkrajšie a najďôstojnejšie

dá chváliť Božia velebnosť. V tomto čase, ako vždy, keď slávime mariánsku spomienku alebo sviatok, aj **d'akujeme Bohu**, že máme Pannu Máriu. Ďakujeme, lebo vieme, že bez nej a bez jej materinského príhovoru, by to s nami a s našim národom bolo oveľa horšie.

Azda máte podobnú skúsenosť ako ja, keď si premietam svoju minulosť a uvedomujem si, aké rôzne lákadlá nastrojil tento svet a ani nevieme ako, ale celkom iste nie svojimi silami sme sa cez ne preniesli. Dnes s odstupom času si uvedomujeme, že to bola ochranná ruka tej, ku ktorej sme sa už od útleho detstva utiekali. Áno, to je **Máriina taktika**: tichá pomoc v ťažších chvíľach života. To je pokorná služobnica Pána, ktorá nechce byť oslavovaná, ktorá ani nechce, že by sme si uvedomovali, že to vďaka nej sme to zvládli; len jedno chce: aby vo všetkom bol oslávený trojjediný Boh.

Vo Sv. Písme, z úst Pána Ježiša počujeme, možno na prvé počutie tvrdé slová: „*Kto je moja matka? Kto sú moji bratia? Kto plní vôľu nebeského Otca je môj brat, sestra i matka.*“ Tým Pán Ježiš jasne vyhlasuje, aby sme nezostali iba pri nejakých citoch; že nebolo najpodstatnejšie to, že Panna Mária sa stala Ježišovou pozemskou matkou, ale to, že dokázala plniť všetko to, čo Pán Boh od nej požadoval.

Pravá mariánska úcta spočíva práve v tomto, nie v príslušnosti do toho či onoho mariánskeho spolku, ale v tom, či ja sa snažím vo všetkom plniť Božiu vôľu. Lenže práve v tomto, ako sme sa už neraz presvedčili, sme sami veľmi slabí. Preto pravá mariánska úcta spočíva aj v otvorení sa pre jej materskú pomoc a ochranu. A preto v tomto mesiaci, v čase spomienky na Pannu Máriu neostáva nám nič iné, ako zveriť sa pod jej ochranu modlitbou, ktorú všetci veľmi dobre poznáme:

Pod tvoju ochranu sa utiekame svätá Božia Rodička. Neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vyslobod', Ty, Panna slávna a požehnaná. Amen

Neobvyklá veľikonočná meditácia

Převzato z
Hlas sv. Cyrila a Metoda
Velikonoce roku 2013

Pokud se necháme prostoupit Duchem svatým - láskou, a svůj život a každý den prožíváme jako výzvu a povolání lásky a k lásce, jistě se zničíme. Protože toho, kdo miluje, láska nakonec stráví. Láska totiž vyžaduje oběť. Láska nešetří nic a nikoho, láska nedopřává odpočinku. Láska nehledá sama sebe, láska stravuje, hoří, bortí a zraňuje.

Kdo miluje, bude dříve či poději ukřižován!

Právě tehdy a jen tehdy se život stává semínkem, které zaseto do země odumírá, aby vzešlo k novému životu. Jasně říká Písmo: “Nepadne-li pšeničné zrno do země a neodumře, zůstává samo!”

Zranění lásky vtisknutá do našeho těla, do našich osobních příběhů, se stávají svědectvím, která promlouvají o moudrosti umírání, které našťěstí v sobě nese zárodek zmrtvýchvstání.

Je třeba umět umírat!

Láska je síla, která nás podněcuje k neustálému darování sama sebe, k neustálému tíhnutí k druhému, k bližnímu. A právě proto je láska ustavičně vystavena nebezpečí, riziku a nakonec smrti. Ale pokud umožníme lásce, aby nás vedla k druhému člověku, aby nás otevřela setkání s bližním, budeme zachráněni.

Pouze oběť našich osobních přesvědčení, zájmů, věcí... vykonaná z lásky nás může spasit.

Boží láska se v dějinách projevila velikonočně. A totéž platí také pro nás, protože ve své podstatě jsme stvořeni Boží láskou.

A tak člověk získá (dostane darem) své vlastní spasení pouze velikonočně, to znamená způsobem odpovídajícím logice Velikonočního třídení:

Vítězí ten, kdo prohrál; získává ten, kdo ztratil; žije ten, kdo zemřel.

Čím víc je život poznamenán bezděčným vydáváním sebe sama, vlastních sil a energie, čím víc se vyznačuje umíráním a zapomínáním na sebe samého, tím víc si ho přenáší do nového a nezničitelného zárodku vzešlého onoho Velikonočního rána....

Minigalerie krajanů

Vzpomínky pana Václava J. Solfronka

Po dvouletém pobytu v uprchlickém táboře Murnau jsem vánoční svátky 1950 trávil s rodiči a bratrem v Bremen Haffen. Čekali jsme tam na vojenskou loď, která nás měla dopravit do New Yorku. Jméno naší lodi bylo General Harry Taylor a připlula do New Yorku 21. ledna 1951. Cestovali jsme pod záštitou NCWC (National Catholic Welfare Conference). Náš Národní svaz českých katolíků (National Alliance of Czech Catholics) byl jeden ze zakladatelů této organizace, která umožnila většině našich pouťovních uprchlíků emigraci do USA. Svaz měl svou ústřednu v Chicagu, ale odbočky byly všude, kde žilo více našich krajanů.

Emigrace do USA v té době byla trochu komplikovaná, předem bylo nutné mít sponzora, který se zaručil, že se o vás všeobecně postará, najde byt, práci a podobně. Náš sponzor žil v Pennsylvanii a tak jsme předpokládali, že pojedeme tam. Sponzor ale oznámil NCWC, že nás propouští ze závazku a my si můžeme dělat, co chceme. Tak jsme se ocitli v cizím prostředí bez peněz, kontaktu a bez znalosti jazyka. Vše jsme ale překonali díky paní Hejlove, Svazu a skupině krajanek, kteří se nás v první chvíli ujali. Náš první domov byl v Union City, NJ. V městě žily jen dvě české rodiny, pan Novotný s matkou (on vlastnil řeznický obchod) a Valesovi - nedávno přijetí uprchlíci a příbuzní Novotných. Obě rodiny nám velmi pomohly v našich začátcích. Otec se ihned přihlásil a zapojil do práce Svazu při kostelu Panny Marie Ustavičné Pomoci, kam na schůze jezdil podzemní drahou. Farářem tam v té době byl Rev. Větrovec a na osadní škole vyučovaly řeholní sestry Notre Dame. Po krátkém pobytu v NJ se naše rodina přestěhovala na Manhattan do české čtvrti. Bydleli jsme na 73. ulici. Rodiče se zapojili plně do všeho dění v osadě. Bratr a já jsme začali navštěvovat školu a cvičit v Sokol-Orlu, poznali jsme tam mnoho hodných lidí. Rodiče se tam spřátelili s manžely Hlaváčovými. Ti se v létě 1951 odstěhovali do Chicaga a my je krátce na to následovali.

Naše první zastávka byla ve čtvrti Plzeň, kde se otec stal správcem katolického domu. Plzeň se svým okolím dříve bývala středem českého dění. V naší době se ale krajané stěhovali dál na západ; do České Kalifornie (Lawndale), do Cicera, Berwynu a ještě dál na západ. V té době byl středem českého duchovního života velký kostel Bl. Anežky (dnes svaté). Farářem tam byl Msgr. Martin Křížka. Byly tam dvě sokolovny (Chicago a Havlicek-Tyrs), Plzeňský park, kde se pořádaly velké krajaňské oslavy, například - Moravský den, Katolický den a Československý den, atd. V okolí bylo mnoho českých obchodů, restaurací a hospod.

Otec se znovu zapojil do práce Svazu. Na jedné schůzi se dozvěděl o návrhu postavit kapli v Basilice Neposkvrněného početí ve Washingtonu. Slováci již svou kapli měli a vědělo se, že stála 250 tisíc dolarů. Svaz se obával té velké sumy, dát dohromady tolik peněz by vyžadovalo velké vypjetí sil a vedení Svazu si na to netroufalo. Slováci měli v této věci štěstí, celý náklad na postavení jejich kaple zaplatila Slovenská pojišťovna – „První Slovenská Katolická Jednota“. Svaz se rozhodnul uvolnit 50 tisíc na zakoupení dvou barevných oken, které byly umístěny nad hlavním oltářem Basiliky. Na jednom okně je vyobrazen sv. Václav a sv. Ludmila, na druhém jsou vyobrazeni naší věrozvěstové - Cyril a Metoděj. Myslím, že to bylo v létě v roce 1954, kdy delegace Svazu se vypravila vlakem do Washingtonu, aby slavnostně předala okna

National Shrine. Této slavnosti se zúčastnili delegáti Svazu z různých měst USA. Naše chicagská skupina pokračovala přes New York a pak se vraceli domů. Na čas - ten sen - mít českou kapli v Basilice ve Washingtonu usnul, ale někteří neztratili naději, že jednoho dne se sen stane skutečností.

Rozhodnutí postavit českou kapli a ustanovit biskupa Mořkovského a Msgr. Němce za vedoucí akce se událo na Eucharistickém kongresu ve Filadelfii v roce 1976. V roce 1977 za přítomnosti mnoha krajanů byl svatořečen v Římě Jan Nepomucký Neumann. Myšlenka postavit kapli se znovu potvrdila za účasti mnoha krajanů. Pan Biskup Jan Mořkovský z Texasu byl podpořen mnoha krajany - tentokrát z celého světa. Pan biskup držel patronát nad Nepomucenem v Římě. Bylo to v době, kdy režim v Československu nedovoloval domácí církvi podporovat tento náš seminář. Pan biskup a Svaz finančně zajišťovali existenci Nepomucena. Mezi odchovance této instituce patří biskup Esterka, dp. Josef Kadlec, Msgr. Josef Skach a jiní.

(dokončení vzpomínání na výstavbu nové kaple bude v příštím čísle)

Následující článek je pozvánka na slavnostní posvěcení kaple ve Washingtonu, D.C. od biskupa Mořkovského. Na pozvánce byl přesný program slavnosti, stručný popis kaple, pozvánka na "testimonial dinner", možnost ubytování a další užitečné informace. Pozvánka byla rozesílaná krajanům nejen v USA, ale také do Kanady Austrálie a Evropy.

Dear friend,

You are cordially invited to share a dream - a near "impossible dream" - a dream now come true!

The long awaited Czech National chapel in the National Shrine of the Immaculate Conception in Washington, D.C., will be consecrated by a solemn tridium on June 24, 25 and 26, 1983. It is dedicated to Our Lady of Hostyn, a popular Marian Shrine in Czechoslovakia in honor of Bohemian-born bishop John Nepomucene Neumann, first canonized U.S. male saint.

You are warmly invited to come to Washington to share in the special graces of the liturgies, and join thousands of fellow-Americans and friends, and from abroad, in this historic spiritual celebration.

The long-desired idea of a Czech National Chapel was re-enforced on June, 19, 1977, at the time Pope Paul VI raised John Neumann to sainthood. A chapel in the National Shrine in Washington, it was

thought, would be a way to perpetuate the memory and effect of his outstanding and exemplary ministry. Now five full years later, to the month, the chapel is a reality. It is the largest of all 57 chapels and the two oratories within the Shrine. The cost was \$600,000.

You will be happy to know that at the beginning contributions came from many U.S. Catholic bishops to provide a noble place where St. John Neumann could be venerated. Where else than the National Shrine of Our Lady? The man, after all, has unique distinction. He is the first diocesan priest, the first religious order priest and first bishop canonized in the U.S. He is the founder of the American parochial school system, the leader in establishing the 40 Hours Devotion in our country, builder of churches, and one who established several sisterhoods in this country to staff Catholic schools.

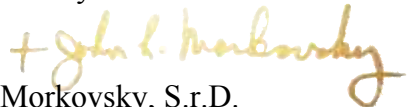
Many Catholic priests, several communities of sisters and many thousands of generous Americans, including some Protestants friends, gave the bulk of the accumulated funds.

Most heroic, however, in their donations were the exiled clergy and hundreds of lay persons from Czechoslovakia, now living in the United States, Canada, Europe, Australia and elsewhere, all victims of either Nazi or Soviet political and religious suppression. Their gifts are especially significant because they have brought the native Madonna, Our Lady of Hostyn in Moravia, Czechoslovakia, to the Shrine of Mary in the U.S.A., in Washington, the Capital City, where Mary under her title of Immaculate Conception reigns as patroness and protectress of human rights and religious freedom.

We ask you to look over this folder carefully. All the information you need to make your trip to Washington and to attend the Tridium, a once-in-a life experience, is here. Listed are a variety and price-range of housing accommodations. Be sure to use the tear-off reservation forms for the housing of your choice and form the testimonial dinner at the Washington Hilton on Saturday evening, and mail without delay.

I pray that you arrive safely and return home enriched and refreshed. I ask all women, men and children, who have national costumes "Národní Kroj," to wear them during the Sunday mass and other festivities.

Sincerely yours in Christ

A handwritten signature in gold ink that reads "+ John L. Morkovsky". The signature is written in a cursive style and is positioned to the right of the typed name.

Most Rev. John L. Morkovsky, S.r.D.
Bishop of Galveston-Houston

Chairman of the Board of Trustees of the Czech National Chapel

V neděli 16. června 2013

oslavíme 30. výročí posvěcení kaple Panny Marie Hostýnské

ve Washingtonu, D.C. Slavnostní mše svatá bude ve 12.15 PM.

Krajanská rodina v Astorii pořádá pouť při této příležitosti. Odjezd autobusu bude ráno okolo 6.00 AM od kostela v Astorii (23-25 Newtown Ave, Astoria NY 11102). Odjezd zpět do NYC bude 4 PM tentýž den. Zájemci se mohou přihlásit v kostele v Astorii po bohoslužbě a nebo tel. 718 575 8959.

Na deň Matiek.

Karol Rudovan

Matkám našim, živým či mŕtvym, chcem úctu vzdať,
preto skláňam hlavu Bože, a ruky spínam k Tebe s modlitbou!

Od Veky vekov čo ľudstva zrod žehnaný bol rukou Tvojou,

Matka stala sa krížom Tvojho symbolom!

Matka bola a je našou oporou.

Keď radosť života rozkvital, či treba bolo pracovať do úmoru,

či treba bolo mozoľami platiť deťom obživu,

kto prvý priniesol obeť?! -- MATKA!

Matka, čo od Teba Bože, vždy čerpala silu,

nie pre seba, ale pre rodinu.

Celý život na nej deti lpeli, jej srdce akoby i našim bolo.

V zdraví i v chorobe, jej láska k nám nepoznala medze.

Či za mlada, či v starobe, to vždy zajedno jej bolo,

obetí i lásky plné mala srdce!

MATKA! To symbol môjho ja!

Matka naša, mamička, či medzi nami si.....

či v diali, za morom o nás suzuje sa srdce Tvoje,

či sladko spíš svoj spánok večný, bo Tvoj čas nadišiel,

mi zostali sme Tvoje deti a Ty s nami žiješ!

Len tichá modlitba a zarosené líce, pripomína skutočnosť-

a naplňuje láskou k Tebe naše vďačné srdce!

Ty život si nám dala, mi žijeme pre Teba.

A preto, modlíme sa k Tebe, Bože, a prosíme Ťa za naše mamičky

i k Panne Márii, Kristovej to rodičky,

za ich šťastie, zdravie a spokojnosť na tomto svete

a za tie, čo už pred tvár Tvoju vstúpili,

za odpustenie hriechov a Božské spasenie.

Zdrávas Mária....

Paní **Milada Slívová** oslaví 3. května narozeniny. Bude to přesně 90 let. Přejeme Vám paní Milado, hodně štěstí, zdraví a Boží požehnání pro Vás i celou Vaši rodinu. Vzpomínají přátelé z New Yorku.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Růžena Bunžová, Helena Otypka, Milan Blaha, Věra Borkovec.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci květnu:

Martin Vrbka 1. května, **Milada Slívová 3. května**, Zuzana Miriam Sykorova 5. května, Alena Adamcová 6. května, **Dominika Sikorjak 7. května (5 let)**, Gabriela Lehmová 8. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostalek 10. května, Marie Tomečková 10. května, Ida Spiskova 10. května, David Zeman, MD 12. května, Jana Fojtikova 18. května, Miroslav Zavadil 21. května, Ingrid Chybikova 25. května, Michelle Krska 28. května.

úmysly mší svatých v měsíci květnu 2013

datum	úmysl	dárce
05-05	Za zemřelého Martina Krále	rodina Králová
05-07	Za popraveného brigádního generála Františka Krátkého	Jiří a Hedvika Krátcí
05-11	Za zemřelého Martina Krále	Anna Benáček
05-12	Za naše matky	Mother's Day
05-14	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanák
05-15	Za zemřelého manžela Jaroslava a jeho rodiče	Věra Marčík
05-19	Za rodinu Reynolds a přátel	manželé Reynoldsovi
05-22	Za Vincene Zoblivy	Milada Hanak
05-26	za Michala Balku (2. výročí úmrtí)	manželé Jelínkovi
05-28	Za zemř. Blanku Glosovou a rodinu Ševčíkovou	George E. Glos
05-29	Za zemřelého Václava Seiberta (12 let)	Vlasta Seibert

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šeky na podporu pro časopis a misii: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

Čtvrtý koncil v Konstantinopoli (869)

8. ekumenický
koncil

Prvních osm ekumenických koncilů bylo svoláno na řecky mluvícím území a jednalo se řecky. Další koncily se odehrály na západě. Jednací řeč byla latina. 10 koncilů bylo před protestantskou reformou. Poslední tři koncily byly svolány po reformě. IV. ekumenický koncil v Konstantinopoli (8. v pořadí) byl poslední ekumenický koncil svolaný císařem (císařovnou). Další koncily byly výhradně svolány papežem - římským biskupem.

Císař Basil svolal koncil do Konstantinopole 5. října 869. Papež Hadrián II. poslal na koncil své dva delegáty. Císař ignoroval požadavek papeže, aby jeho delegáti předsedali koncilu. Do čela postavil svého zástupce. Ještě před začátkem koncilu došlo na východě k církevnímu schizma (rozdělení). Jednalo se o Konstantinopolského biskupa. Roku 840 vypukl spor mezi mnichy a kněžími, kdo má výsadnější postavení. Za biskupa byl císařem vybrán mnich

Ignatios. Ten ale neustále bojoval s místními biskupy. Byl odstraněn a na jeho místo byl ustanoven vzdělaný Fotius. Koncil rozhodl opět dosadit Ignatia. Dále koncil rozhodl, že území Bulharska bude pod pravomocí Byzancie. Koncil byl ukončen 28. února 870.

Situace mezi západem a východem byla neklidná. Papež Jan VIII. poslal legáty do Konstantinopole, aby situaci uklidnil. Legáti se však k jejich překvapení nesetkali s Ignatiem, (který mezitím zemřel), ale s opět dosazeným Fotiem, který se vrátil z vyhnanství. Papež potřeboval mír. Dal Fotiovi podmínku, že se musí veřejně omluvit za své prohřešky a uznat primát Říma. Velké části východních biskupů se to nelíbilo. Roku 879 Fotius uznal primát Říma (ale svým způsobem). Papež nakonec potvrdil platnost koncilu roku 879. Roku 886 nový císař Leon VI. sesadil opět Fotia.

Konstantinopolský patriarcha Fotius byl ten, který spolu s císařem Michaelem III. na požadavek knížete Rostislava poslal sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Naši věrozvěstové přišli na naše území v roce 863.

Svatí Cyril a Metoděj
plastika v české národní kapli
Panny Marie Hostýnské ve WDC

Patriarcha Fotius